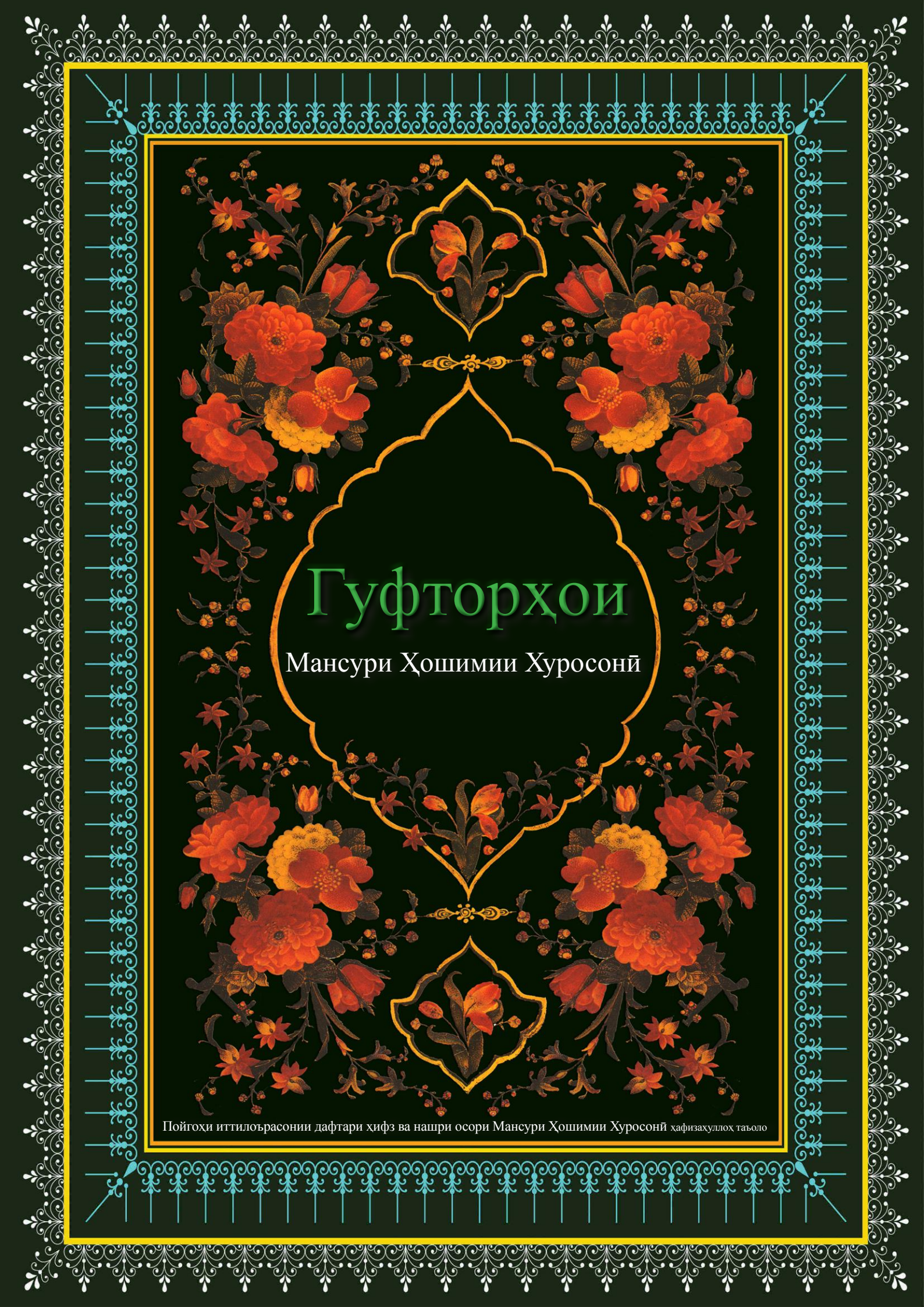

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 10

Ақойид

**Шинохти халифаи Худованд дар замин
Шуъуни Мансур ва даъвати ӯ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ҳафт гуфтор аз он ҳазрат ҳокӣ аз инки дар бораи худ иддаъое намекунад, ҳар чанд аз фазли Худованд дар бораи худ ноумед нест.

1 . أَخْبَرَنَا أَتَابُكُ بْنُ جَمَشِيدٍ السُّغْدِيُّ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْهَاشِمِيِّ الْخُرَاسَانِيِّ وَعِنْدَهُ رَجُلَانِ فَمَكَثْتُ حَتَّى خَرَجَ الرَّجُلَانِ، فَأَقْبَلَ عَلَيَّ وَقَالَ: أَلَيْكَ إِلَيَّ حَاجَةٌ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، مَسْأَلَةٌ وَأَخَذْتُ أُرْتَعِدُ مِنْ مَهَابَتِهِ، فَقَالَ: سَلْ وَهَوْنٌ عَلَيْكَ! قُلْتُ: أَنْتَ الْخُرَاسَانِيُّ؟ قَالَ: أَنَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ خُرَاسَانَ! قُلْتُ: لَا أُرِيدُ هَذَا وَلَكِنْ أُرِيدُ الَّذِي يُوطِئُ لِلْمَهْدِيِّ سُلْطَانَهُ! قَالَ: أَنَا أُوطِئُ لِلْمَهْدِيِّ سُلْطَانَهُ! قُلْتُ: لَا أُرِيدُ هَذَا وَلَكِنْ أُرِيدُ الَّذِي يُؤَدِّي الرَّايَةَ إِلَى الْمَهْدِيِّ! قَالَ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَا يَمْنَعُكُمْ مِنْ أَنْ تَقُولُوا إِنْ شَاءَ اللَّهُ! فَدَخَلَ رَجُلَانِ فَقَطَعَا عَلَيْهِ الْكَلَامَ، فَقَضَى حَاجَتَهُمَا ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيَّ فَقَالَ: بَلَّغْنِي أَنَّ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ أُوتِيَ كِتَابًا مِنْ كُتُبِ الْأَوَّلِينَ فَنَظَرَ فِيهِ فَوَجَدَ فِيهِ اسْمَهُ وَصِفَتَهُ فَبَكَى ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ أَكُنْ عِنْدَهُ مَنْسِيًّا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَتَيْتَنِي عِنْدَهُ فِي صَحِيفَةِ الْأَبْرَارِ! فَلَمْ يَزِدْ عَلَيَّ حَمْدَ اللَّهِ شَيْئًا وَ لَمْ يُجَادِلْ فِي ذَلِكَ أَحَدًا !

Тарҷумаи гуфтор:

Атобак ибни Чамшеди Суғдӣ моро хабар дод, гуфт: Бар Мансури Ҳошими Хуросонӣ ворид шудам, дар ҳоле ки назди ӯ мардоне буданд, пас даранг кардам то мардон берун рафтанд, пас ба ман рӯй намуд ва фармуд: Оё бо ман коре дорӣ? Гуфтам: Оре, суъоле дорам ва аз ҳайбати ӯ шурӯъ ба ларзидан кардам, фармуд: Бипурс ва бар худат сахт магир! Гуфтам: Оё ту Хуросонӣ ҳастӣ? Фармуд: Ман марде аз аҳли Хуросон ҳастам! Гуфтам: Мақсудам ин нест, мақсудам касе аст ки барои ҳукумати Маҳдӣ заминасозӣ мекунад! Фармуд: Ман барои ҳукумати Маҳдӣ заминасозӣ мекунам! Гуфтам: Мақсудам ин нест, мақсудам касе аст ки парчамрор ба Маҳдӣ мерасонад! Фармуд: Ин шоъ Аллоҳ, ин шоъ Аллоҳ, чи чизе шуморо бозмедорад аз инки бигӯед ин шоъ Аллоҳ?! Дар ин ҳангом ду мард ворид шуданд ва суханро бар ӯ қатъ карданд, пас ҳочати он дуру бароварда кард, сипас ба ман рӯй намуд ва фармуд: Ба ман расидааст ки ба Алӣ алайҳи салом китобе аз кутуби гузаштагон дода шуд, пас дар он нигарист ва номи худ ва сифати худро дар он ёфт, пас гирист ва фармуд: Худоеро сипос ки нази ӯ фаромӯш шуда набудаам, Худоеро сипос ки манро назди худ дар саҳифаи некон ёд кардааст! Пас коре чуз

сипоси Худое анҷом надод ва дар бораи он бо аҳаде мучодила накард!

2 . أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: رَبِّ أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِيَنِي غُلُوَّ خَلِيفَتِكَ فِي الْأَرْضِ قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ! قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، أَتَدْعُو بِمِثْلِ هَذَا الدُّعَاءِ وَأَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّكَ تَدْفَعُ الرَّايَةَ إِلَيْهِ وَتَكُونُ مَعَهُ فِي جَمِيعِ مَوَاطِنِهِ؟! قَالَ: إِنِّي أَرْجُو أَنْ يَكُونَ الْأَمْرُ كَمَا وَصَفْتَ وَلَكِنْ كَانَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ قَدْ فَرَّغَ مِنَ الْأَمْرِ فَقَدْ كَذَبَ، لِأَنَّ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ الْمَشِيئَةَ فِي خَلْقِهِ، يُحْدِثُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ! ثُمَّ قَالَ الْمَنْصُورُ: رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً مِنْكُمْ يَفْعَلُ مَا يُؤْمَرُ وَلَا يَحُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Муҳаммад ибни Абдуррахмони Ҳиравӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур дар дуъои худ мефармояд: Парвардигоро! Аз Ту масъалат дорам ки бартарии халифаат дар заминро пеш аз онки бимирам ба ман нишон диҳи! Гуфтам: Фидои ту шавам, оё чунин дуъое мекуни, дар ҳоле ки медонӣ ту парчамро ба он ҳазрат мерасонӣ ва дар ҳамаи мавотинаш ба ҳамроҳи ӯ ҳастӣ?! Фармуд: Ман умедворам кор ин гуна бошад ки ту васф кардӣ, вале Абу Ҷаъфари (Боқир) алайҳи салом мефармуд: Ҳар кас гумон кунад ки аз кор фароғат ёфтааст дурӯғ мегӯяд; Чароки Худованди азвавачал дар халқаш машъият дорад, ҳар чизе ки бихоҳадро пеш меоварад ва ҳар коре ки бихоҳадро анҷом медиҳад! Он гоҳ Мансур фармуд: Худованд раҳмат кунад касе аз шуморо ки чизе ки ба он амр шудаастро анҷом медиҳад ва бо фуруравандагон (дар пешбини ҳаводиси охируззамон) фуру намеравад!

3 . أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَوْزَجَانِيُّ قَالَ: سَأَلَنِي رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ أُسْتَأْذِنَ لَهُ عَلَى الْمَنْصُورِ فَقَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذِنَ لَهُ فَلَمَّا خَرَجَ مِنْ عِنْدِهِ قُلْتُ لَهُ: مَا وَرَاءَكَ؟! قَالَ: وَيْحَكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ! خَرَجْتُ مِنْ عِنْدِ رَجُلٍ لَا يُفَارِقُ الْقُرْآنَ وَلَا يُفَارِقُهُ يُجْرِي اللَّهُ الْحَقَّ عَلَى لِسَانِهِ يُلْهِمُهُ إِلَهَامًا فَلَا يُسْأَلُ عَنْ شَيْءٍ مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا يُجِيبُ يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْعِلْمُ! قُلْتُ: أَمَا سَأَلْتَهُ مَنْ هُوَ؟ قَالَ: بَلِي، قُلْتُ لَهُ: مَنْ أَنْتَ جُعِلْتُ فِدَاكَ؟ قَالَ: أَمَّا أَنَا فَرَجُلٌ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَوْطَيْتُ لِرَجُلٍ مِنْ عِزَّتِهِ يُقَالُ لَهُ الْمَهْدِيُّ وَحَسْبُكَ هَذَا! قُلْتُ: إِنَّا نَجِدُ فِي الْكِتَابِ أَنَّكَ خَلِيفَةُ اللَّهِ الْمَهْدِيُّ! قَالَ: وَتَجِدُونَ ذَلِكَ؟! قُلْتُ: نَعَمْ وَاللَّهِ، رَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ وَتَوْبَانُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا اللَّفْظِ! قَالَ: أَمَّا أَنَا فَرَجُلٌ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَوْطَيْتُ لِرَجُلٍ مِنْ عِزَّتِهِ يُقَالُ لَهُ الْمَهْدِيُّ وَحَسْبُكَ هَذَا! قُلْتُ: إِنَّا نَجِدُ فِي الْكِتَابِ أَنَّكَ وَزِيرُ الْمَهْدِيِّ وَوَصِيُّهُ الَّذِي يُوصِي إِلَيْكَ! قَالَ: وَتَجِدُونَ ذَلِكَ؟! قُلْتُ: نَعَمْ وَاللَّهِ، رَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ وَجَابِرُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ أَبِي

جَعْفَرٌ وَرَأَى النَّاسَ عَنْ عَلِيٍّ اسْمَكَ وَاسْمَ أَبِيكَ وَ سَائِرَ صِفَتِكَ! قَالَ: أَمَّا أَنَا فَرَجُلٌ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَوْطَيْتُ لِرَجُلٍ مِنْ عِتْرَتِهِ يُقَالُ لَهُ الْمَهْدِيُّ وَحَسْبُكَ هَذَا! قَالَ: فَمَا سَأَلْتُهُ عَنْ شَيْءٍ مِمَّا نَجِدُ فِي الْكُتُبِ إِلَّا أَجَابَنِي بِمِثْلِ هَذَا الْجَوَابِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Исо ибни Абдулҳамиди Ҷавузҷонӣ моро хабар дод, гуфт: Марде аз аҳли илм аз ман хост ки барои ӯ аз ҳазрати Мансур изн бигирем то ба хидматашон бирасад. Ман ин корро анҷом додам ва эшон ба ӯ изн дод. Пас чун аз назди эшон берун омад аз ӯ пурсидам: Чизеро пушти сар гузоштӣ? Гуфт: Вой бар ту эй Або Муҳаммад! Аз назди марде берун омадам ки аз Қуръон чудо намешавад ва Қуръон аз ӯ чудо намешавад, Худованд ҳаққро бар забонаш ҷорӣ месозад, ба ӯ илҳом мекунад илҳом карданӣ, пас дар бораи чизе аз Ислому пурсида намешавад магар онки посух медиҳад, аз ӯ илм дар фаварон аст! Гуфт: Оё аз ӯ напурсидӣ ки кист?! Гуфт: Чаро, ба ӯ арз кардам ки ту кистӣ фидоят шавам?! Фармуд: Аммо ман марде аз уммати Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ҳастам ки барои ҳукумати марде аз итрти ӯ ба номи Маҳдӣ заминасозӣ мекунам ва ҳамин барои ту бас аст! Арз кардам: Мо дар китобҳо меёбем ки ту халифаи ҳидоятёфтаи Худованд ҳастӣ! Фармуд: Оё инро меёбед?! Арз кардам: Оре ба Худо қасам, Алӣ ибни абӣ Толиб ва Абдуллоҳ ибни Масъуд ва Савбон ходими Расули Аллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам онро бо ҳамин лафз ривоят кардаанд! Фармуд: аммо ман марде аз уммати Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ҳастам ки барои ҳукумати Марде аз итроти ӯ ба номи Маҳдӣ заминасозӣ мекунам ва ҳамин барои ту бас аст! Арз кардам: Мо дар китобҳо меёбем ки ту вазири Маҳдӣ ва васии ӯ ҳастӣ ки ба ту васият хоҳад кард! Фармуд: Оё инро меёбед?! Арз кардам: Оре ба Худо қасам, Абдуллоҳ ибни Аббос ва Абдуллоҳ ибни Масуд ва Абдуллоҳ ибни умар ва Абдуллоҳ ибни Амр ибни Ос (аз Паёмбар) ва Ҷобир ибни Язид аз Абӣ Ҷаъфар (Боқир) онро ривоят кардаанд ва мардум номи ту ва номи падарат ва сойири сифоти зоҳириятро аз Алӣ ривоят кардаанд! Фармуд: Аммо ман марде аз уммати Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ҳастам ки барои ҳукумати марде аз итроти ӯ ба номи

Махдӣ заминасозӣ мекунам ва ҳамин барои ту бас аст! Мард гуфт: Пас дар бораи ҳеҷ як аз ин чизҳое ки дар китбоҳо аз ӯ суъл накардам магар онки ба ҳамин сураат посухамро дод!

4 . أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ دَاوُدَ الْفَيْضِ أَبِي دِي، قَالَ: أَدْرَكْتُ الْمَنْصُورَ وَمَعَهُ غَنَمٌ يَرْعِيهَا وَ لَيْسَ مَعَهُ إِنْسَانٌ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: إِنَّ لَمْ يُجِئْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فَلَا يُجِئْنِي أَبَدًا، فَقُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ أَنْتَ الَّذِي بَشَّرْنَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! قَالَ: إِنَّ أَدْرَكْتُهُ قَرَرْتُ عَيْنَاكَ! فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: أَبْهَمْتُ فَأَبْهَمُوا! ثُمَّ قُلْتُ لَهُ: يَسْأَلُ النَّاسُ هَلْ أَنْتَ الْمَنْصُورُ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عَنْدهُمْ فِي كُتُبِ الْأَوَّلِينَ؟ قَالَ: دَعَهُمْ يَأْتِي دَاوُدَ! فَوَاللَّهِ لَوْ قُلْتُ لَهُمْ نَعَمْ يَقُولُونَ يَدَّعِي وَ لَوْ قُلْتُ لَهُمْ لَا يَقُولُونَ يَبْقَى! فَدَعَهُمْ حَتَّى يَهْدِيَ اللَّهُ بَنِيهِمْ مَنْ يَشَاءُ! إِنَّهُ بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ! قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنَّهُمْ يَسْأَلُونَا عَنْ ذَلِكَ فَمَاذَا نَقُولُ لَهُمْ؟ قَالَ: لَا يَسْأَلُونَكُمْ عَنْهُ إِلَّا ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَ ابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ! فَإِذَا سَأَلُوكُمْ عَنْهُ فَقُولُوا: ﴿عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ وَ لَا تُجَادِلُوهُمْ فِيهِ وَ لَا تَجْرِمُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِرَجُلٍ يُخْبِرُهُمْ عَنِّي كَمَا أَخْبَرْتُهُمْ عَنْهُ وَ يُبَيِّنُ لَهُمْ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Али ибни Доввуди Файзободӣ моро хабар дод, гуфт: Мансурро дар ҳоле ёфтам ки гӯсфандоне бо ӯ буд ки онҳоро мечаронд ва инсоне бо ӯ набуд, пас бо худам гуфтам: Агар дар ин соъат ба ман посух надихад, ҳаргиз ба ман посух нахоҳад дод, пас ба ӯ гуфтам: Фидоят шавам оё ту касе ҳастӣ ки Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам моро ба ӯ башорат дод?! Фармуд: Агар ӯро биёбӣ чашмонат рӯшан мешавад! Пас бо худам гуфтам: Ман мубҳам гуфтам, ӯ ҳам мубҳам гуфт! Сипас ба ӯ гуфтам: Мардум мепурсанд ки оё ту ҳамон Мансур ҳастӣ ки (ваъдаашро) назди худ дар китобҳои гузаштагон меёбанд?! Фармуд: Раҳшон кун эй писари Доввуд! Чароки ба Худо савганд агар ба онон бигӯям оре, мегӯянд иддаё мекунад ва агар ба онон бигӯям на, мегӯянд тақия мекунад! Пас раҳшон кун то Худованд ҳар кас аз ононро мехоҳад ҳидоят кунад! Бегумон ӯ ба макри онон огоҳ аст! Гуфтам: Фидоят шавам, онон аз мо дар бораи он мепурсанд, пас ба онон чи бигӯем? Фармуд: Аз шумо дар бораи он нампурсанд магар ба дунболи фитна ва ба дунболи таъвили он, дар ҳоле ки таъвили онро чуз Худованд ва росихони дар илм намедонанд! Пас чун аз шумо дар бораи он пурсиданд бигӯед: <<Шояд бархӣ аз ончи зудтараш мехоҳед ба шумо расида бошад>> (Намл/ 72) ва бо

онон дар борааш мучодида накунад ва барояшон қатъӣ насозед, то он гоҳ ки Худованд мардеро биёварад ки ононро дар бораи ман хабар диҳад ҳамон тавр ки ман ононро дар бораи ӯ хабар додам ва барояшон аксари чизҳое ки дар бораашон ихтилоф дорандро рӯшан кунад!

5 . أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْمَنْصُورِ فِي مَجْلِسٍ وَكَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَهُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ فَيُجِيبُهُمْ، فَلَمَّا فَرَّغُوا مِنْ أَسْئَلَتِهِمْ قَالَ لَهُ رَجُلٌ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ آتَاكَ عِلْمًا لَمْ يُؤْتَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ وَقَدْ وَعَدْنَا عَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ رَجُلًا يَخْرُجُ مِنْ هَذِهِ الْبَلَدَةِ يُقَالُ لَهُ الْمَنْصُورُ يُوطِئُ لِلْمَهْدِيِّ سُلْطَانَهُ وَأَنْتَ مَعَ عِلْمِكَ هَذَا وَدَعْوَتِكَ إِلَى الْمَهْدِيِّ يُقَالُ لَكَ الْمَنْصُورُ، فَهَلْ أَنْتَ هُوَ؟ قَالَ: مَا أَنَا إِلَّا رَجُلٌ مِنَ النَّاسِ! فَلَمَّا أَلَحَّ عَلَيْهِ الرَّجُلُ قَالَ: لَوْ أَنَّكُمْ قُلْتُمْ مَا قُلْنَا وَ سَكَتُمْ عَمَّا سَكَتْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَكُمْ! فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنَّهُمْ يُعَيِّرُونَكَ وَيَقُولُونَ لَوْ جَاءَ ذَلِكَ الَّذِي وَعَدْنَا لَتَظَاهَرَ لِلنَّاسِ وَلَمْ يَسْتَتِرْ عَنْهُمْ! قَالَ: كَذَبُوا! أَمَا بَلَغْتُمْ قَوْلُ عَلِيِّ فِيهِ: «أَلَا وَ إِنَّ مَنْ أَدْرَكَهَا مِنَّا يَسْرِي فِيهَا بِسَرَّاجٍ مُبِيرٍ وَ يَحْذُو فِيهَا عَلَى مِثَالِ الصَّالِحِينَ لِيَحُلَّ فِيهَا رِيقًا وَ يُعْتَقَ فِيهَا رِقًا وَ يَصْدَعَ شَعْبًا وَ يَشْعَبَ صَدْعًا فِي شَتْرَةٍ عَنِ النَّاسِ لَا يُبْصِرُ الْقَائِفُ أَثَرَهُ وَ لَوْ تَابَعَ نَظَرُهُ»؟! قَالَ الرَّجُلُ: إِنَّا نَدْعُو النَّاسَ إِلَى هَذَا الْأَمْرِ وَ رَبَّمَا نُخَاصِمُهُمْ! قَالَ: إِنَّا كُمْ وَ الْخُصُومَةُ فَإِنَّهَا تَشْغَلُ الْقَلْبَ وَ تُورِثُ النَّفَاقَ وَ تَكْسِبُ الضَّعَائِنَ! إِنَّمَا عَلَيْكُمُ الدَّعْوَةُ وَ لَيْسَ عَلَيْكُمُ الْخُصُومَةُ! قَالَ الرَّجُلُ: كَيْفَ لَا نُخَاصِمُهُمْ وَ هُمْ يَسْأَلُونَنَا؟! قَالَ: إِذَا سَأَلُوكُمُ لِخُصَامِكُمْ فَلَا تُجِيبُوهُمْ وَ قُولُوا لَهُمْ: «اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَ لَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ»!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруф моро хабар дод, гуфт: Ба ҳамроҳи ҳазрати Мансур дар маҷлисе будем ва мардум дар бораи ҳар чизе аз он ҳазрат мепурсиданд ва он ҳазрат посух медоданд, пас чун аз пурсишҳои худ фориғ шуданд, марде ба он ҳазрат гуфт: Худованд ба ту илме дода ки ба аҳаде аз ҷаҳониён навода, дар ҳоле ки ба мо бо забони Паёмбараш мардеро ваъда додааст ки аз ин сарзамин берун меояд ва ба ӯ Мансур гуфта мешавад ва барои ҳукумати Маҳдӣ заминасозӣ мекунад ва ба ту низ бо вучуди ин илмат ва даъватае ки ба сӯи Маҳдӣ мекунӣ Мансур гуфта мешавад, пас оё ту ҳаму ҳастӣ? Фармуд: Ман ҷуз яке аз мардум нестам! Пас чун он мард бисёр пофишорӣ кард, он ҳазрат фармуд: Агар шумо чизе ки мо мегӯедро бигӯйд ва чизе ки мо маскут мегузоредро маскут бигзоред бароятон беҳтар аст! Пас он мард гуфт: Онҳо туро сарзаниш мекунанд ва мегӯянд агар он касе ки ба мо ваъда дода шудааст омада буд худро ба мардум нишон медод ва аз онон пинҳон

намешуд! Фармуд: Дурӯғ мегӯянд! Оё сухани Алӣ дар бораи ӯ ба онҳо нарасидааст ки фармуд: <<Огоҳ бошед! Касе аз мо ки он давронро дарк мекунад бо чироғи фурузон дар он гом бармедорад ва по бар ҷойи пои соlexон мегузорад, то бандеро дар он бигушояд ва асиреро дао он бираҳонад ва ҷамъеро дар он пароканда созад ва парокандагонеро дар он гирд оварад, дар ҳоле ки аз мардум пинҳон аст, то ҳадде ки чустуҷӯгарон аз ӯ асаре намебинанд агарчи пай дар пай назар мекунанд>>?! Он мард гуфт: Мо мардеро ба сӯй ин амр даъват мекунем ва чи басо бо онон ба муҳосима (яъне муҷодилаи хасмона) мепардозем! Фармуд: Аз хусумат бипарҳезед; Чароки он зеҳро дигаргун мекунад ва нифокро падида меоварад ва кинаро касб менамояд! Вазифаи шумо танҳо даъват аст ва хусумат вазифаи шумо нест! Он мард гуфт: чигуна бо онон муҳосима накунем дар ҳоле ки аз мо мепурсанд?! Фармуд: Ҳаргоҳ барои ин манзур аз шумо пурсиданд ки бо шумо муҳосима (яъне муҷодилаи хасмона) кунанд, ба онон посух надихед ва бигӯед: <<Худованд Парвардигори мо ва шумост, корҳои мо барои худамон ва корҳои шумо барои худатон аст, миёни мо ва шумо баҳсе нест, Худованд миёнамон ҷамъ мекунад ва бозгашти (ҳамамон) ба сӯй ӯст>> (Шӯро/ 15)!

6 . أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الشَّيرَازِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: أَسْأَلُكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: أَنْتَ كُنْتُ الطَّالِقَانِ الَّذِي وَعَدْنَا؟ قَالَ: وَمَنْ وَعَدَكُمْ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ، قَالَ: فَاسْأَلُوهُمَا عَمَّا وَعَدَاكُمْ وَاسْأَلُونِي عَمَّا وَعَدْتُكُمْ! قُلْتُ: إِذَا أَنْتَ هُوَ! قَالَ: لَمْ أَقُلْ هَذَا! قُلْتُ: أَتَتَّقِينِي؟! قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أُعْطِيكَ جِرَابَ الثُّورَةِ! قُلْتُ: إِذَا تَبَّهْتُمْ فِي قَوْلِكَ وَالنَّاسُ لَا يَرْضَوْنَ مِنْكَ بِالْإِبْرَاهِمِ! قَالَ: مَاذَا تُرِيدُ مِنِّي يَا شِيرَازِيُّ؟! أَتُرِيدُ أَنْ أَكُونَ كَالْجِمَارِ يَحْمِلُ كُلَّ مَا يُحْمَلُونَهُ؟! قُلْتُ: لَا جُعِلْتُ فِدَاكَ وَلَكِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَكَ وَيَقُولُونَ لَوْ كَانَ هَذَا صَادِقًا لَتَكَلَّمَ بِصَرَاحَةٍ وَمَا أَتَّبَعَهُ! قَالَ: إِنْ أَتَّبَعْتُ فَقَدْ أَتَّبَعَهُمُ اللَّهُ إِذْ أَنْزَلَ الْمُتَشَابِهَاتِ وَ إِذْ قَالَ: ﴿يَسْأَلُونَكَ كَاتِبًا خَفِيٍّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وَقَالَ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وَقَالَ: ﴿قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ وَإِبْرَاهِيمُ إِذْ قَالَ: ﴿هَذَا رَبِّي﴾ وَإِذْ نَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿وَإِذْ قَالَ: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ﴾ وَ يُوسُفُ إِذْ ﴿جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْنَاهَا الْغَيْرُ أَنْكُمْ لَسَارِقُونَ﴾ وَإِذْ قَالَ: ﴿هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ قَالَ: ﴿نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Муҳаммад ибни Иброҳими Шерозӣ моро хабар дод, гуфт: Ба Мансур гуфтам: Аз ту чизе бипурсам? Фармуд: Оре, гуфтам: Оё ту ҳамон ганҷи Толиқон ҳастӣ ки ба мо ваъда дода шудааст? Фармуд: Чи касе ба шумо ваъда додааст? Гуфтам: Худованд ва Паёмбараш, фармуд: Пас дар бораи чизе ки он ду ба шумо ваъда додаанд аз он ду бипурсед ва дар бораи чизе ки ман ба шумо ваъда додаам аз ман бипурсед! Гуфтам: Дар ин сурат, ӯ ту ҳастӣ! Фармуд: Ман инро нагуфтам! Гуфтам: Оё аз ман тақия мекунӣ?! Фармуд: На ба Худо савганд, кисаи вочиборо ба ту намедихам (яъне аз ту парвойе надорам)! Гуфтам: Дар ин сурат, ба ибҳом сухан мегӯӣ, дар ҳоле ки мардум ба ибҳом аз ту розӣ намешаванд! Фармуд: Аз ман чи меҳохӣ эй Шерозӣ?! Оё меҳохӣ монанди ҳар бошам ки ҳар чи бораи мекунанд мебарад?! Гуфтам: На фидоят шавам, вале онҳо туро муттаҳам мекунанд ва мегӯянд ки агар ин ростгӯ буд бо сароҳат сухан мегуфт ва мубҳам намесоخت! Фармуд: Агар ман мубҳам сохтам ҳароина Худованд мубҳам соخت, ҳангоме ки муташобехотро нозил кард ва ҳангоме ки фармуд: <<Аз ту мепурсанд ки гӯё ту аз он огоҳ ҳастӣ, бигӯ илми он назди Худованд аст, вале бештари мардум намедонанд>> (Аъроф/ 187) Ва фармуд: <<Аз ту дар бораи руҳ мепурсанд, бигӯ руҳ аз амри Парвардигорам аст ва аз илм ҷуз андаке дода нашудед>> (Исроъ/ 85) Ва фармуд: <<Бигӯ Парвардигорам ба теъдоди онҳо донотар аст, ҷуз андаке аз он огоҳӣ надоранд, пас дар бораи онҳо гуфтугӯ нақун магар гуфтугӯе ба иҷмол ва аз аҳадае назар нахоҳ>> (Қаҳф/ 22) Ва Иброҳим, ҳангоме ки фармуд: <<Ин (ситора) Парвардигори ман аст>> (Анъом/ 76) Ва ҳангоме ки ба ситорагон нигоҳе афканд, <<Пас фармуд: Ман беморам; Пас аз ӯ рӯйгардон шуданд>> (Соффот/ 89 ва 90) Ва ҳангоме ки фармуд: <<Балки ин бузургашон он корро кардааст, аз худашон бипурсед агар сухан мегӯянд>> (Анбиё/ 63) Ва Юсуф, ҳангоме ки <<Паймонаро дар хурчини бародараш гузошт ва нидо диҳандае нидо дод; Эй қорвониён! Шумо дузд ҳастед!>> (Юсуф/ 70) Ва ҳангоме ки фармуд: <<Оё донистед ки бо Юсуф ва бародараш чи қаред ҳангоме ки нодон будед?!>> (Юсуф/ 89) Ва Сулаймон, ҳангоме ки фармуд: <<Тахти ӯро барояш ношинос кунед то бубинем ки оё роҳ меёбад ё аз қасоне аст ки роҳ намеёбад; Пас чун омад

гуфта шуд ки оё тахти ту ин чунин аст?! Гӯё худааш аст ва мо аз пеш огоҳӣ ёфтем ва мусалмон будем>> (Намл/ 41 ва 42)!

7 . أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ الْمَنْصُورِ فِي مَسْجِدٍ نَسْأَلُهُ عَنِ الْعَقِيدَةِ وَالشَّرِيعَةِ فَيُجِيبُنَا فَدَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ لَا نَعْرِفُهُمْ فَقَالُوا: أَفِيكُمْ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْمَنْصُورُ؟ فَسَكَتْنَا وَلَمْ نَرُدَّ عَلَيْهِمْ، حَتَّى قَالَ لَهُمُ الْمَنْصُورُ: نَعَمْ، أَنَا هُوَ! فَالْتَفَتُوا إِلَيْهِ وَقَالُوا: هَلْ أَنْتَ خَلِيفَةُ الْمَهْدِيِّ؟ قَالَ: وَهَلْ جَاءَ الْمَهْدِيُّ حَتَّى يَكُونَ لَهُ خَلِيفَةٌ؟ قَالُوا: لَا نَدْرِي وَلَكِنَّ فُلَانًا وَفُلَانًا وَفُلَانًا مِنْ أَصْحَابِكَ أَخْبَرُونَا بِأَنَّكَ خَلِيفَةُ الْمَهْدِيِّ! قَالَ: مَا أَنَا أَمَرْتُهُمْ بِذَلِكَ! قَالُوا: أَلَيْسُوا هَؤُلَاءِ مِنْ أَصْحَابِكَ يَدْخُلُونَ عَلَيْكَ صَبَاحًا وَمَسَاءً؟ فَظَهَرَ فِي وَجْهِ الْمَنْصُورِ الْغَضَبُ فَقَالَ: مَا هَؤُلَاءِ مِنْ أَصْحَابِي وَلَوْ كَانُوا مِنْ أَصْحَابِي لَأَتَّبَعُونِي! فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ أَغْضَبُوهُ خَرَجُوا مِنْ عِنْدِهِ، فَأَقْبَلَ الْمَنْصُورُ عَلَيْنَا وَقَالَ: مَا بِأَلْ أَقْوَامٍ يَحْمِلُونَ النَّاسَ عَلَى أَكْتَانِيَا؟ أَلَا يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ؟ حَدِّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ وَلَا تَحْدِثُوهُمْ بِمَا لَا يَعْرِفُونَ فَتُعْزِزُونَهُمْ بِنَا!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруф моро хабар дод, гуфт: Назди ҳазрати Мансур дар маҷлисе будем ва аз эшон дар бораи ақоид ва аҳком суъл мекарданд ва эшон посух медод. Дар ин ҳангом мардоне дохил шуданд ки онҳоро наmeshинохтем, пас гуфтанд: Оё дар миёни шумо марде аст ки ба ӯ Мансур гуфта мешавад?! Пас мо сукут кардем ва ба онҳо посухе надодем, то инки ҳазрати Мансур худ ба онҳо фармуд: Оре, ман ӯ ҳастам! Пас ба ӯ рӯй карданд ва гуфтанд: Оё ту халифаи Маҳдӣ ҳастӣ?! Он ҳазрат фармуд: Магар Маҳдӣ омадааст то барои ӯ халифае бошад?! Гуфтанд: Намедонем, вале фалонӣ ва фалонӣ ва фалонӣ аз асҳоби ту моро хабар доданд ки ту халифаи Маҳдӣ ҳастӣ! Он ҳазрат фармуд: Ман онҳоро ба ин амр накардам! Гуфтанд: Оё онҳо аз асҳоби ту нестанд ва субҳу шом бар ту ворид намешаванд?! Пас осори ғзаб дар рӯи ҳазрати Мансур падидор шуд ва фармуд: Онҳо аз асҳоби ман нестанд, агар аз асҳоби ман буданд аз ман пайравӣ мекарданд! Пас онҳо чун диднад ки он ҳазратро ба ғзаб овардаанд аз назди ӯ хориҷ шуданд. Дар ин ҳангом ҳазрати Мансур рӯй ба мо кард ва фармуд: Гурӯҳеро чи мешавад ки мардумро бар шонаҳои мо савор мекунанд?! Оё аз рӯзе ки дилҳо ва дидаҳо дар он божагун мегардад наметарсанд?! Чизеро ба мардум бигӯед ки мешиносанд ва чизеро ба онон нагӯед ки наmeshиносанд, пас ононро бар мо мешӯронед!

Шарҳи гуфтор:

Аз ин гуфтор доништа мешавад ки ёрони ҳазрати Мансур, ҳаргоҳ бо ҳар далил ба ин ақида расидаанд ки он ҳазрат ҳамон заминасози мавъуди зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом аст ва мақомоти маънавии хоссе дорад, набояд ақидаи худро ба дигарон таҳмил кунанд ё бо касоне дар миён бигзоранд ки ба сабаби нодонӣ ва кӯтоҳбинӣ, аз раҳмати Худованд дар бораи ин абди солеҳ ноумед ҳастанд ва онро барои ӯ муҳол мепиндоранд, бал бояд таъкиди худро бар рӯй яқиниёт ва мусалламоти Исломи қарор диҳанд ки дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> омада ва аз таъкид бар рӯй мавзӯёти дигар ки дар ин китоби шариф наёмадааст, бипарҳезанд; Чароки таъкид бар рӯй ин қабил мавзӯёти фаръӣ ва ҳошияи, яқиниёт ва мусалламоти Исломи ки дар китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> омадастро тахтул шуъо қарор медиҳад ва душманони китоби Худо ва халифаи ӯ дар заминро ба душмани бештар бо ҳазрати Мансур бар меангезад, то аз тариқи ҷавсозӣ ва таблиғоти козиб, касоне ки аз лиҳози маърифатӣ, дар мавзӣ инфиол ва заъф ҳастандро нисбат ба ин бузургвор бадбин созанд ва аз тавачҷуҳ ба муҳтавои даъвати эшон ба сӯй Исломи холис ва комил боз доранд. Ҳеч тардиде нест ки ҳимоят аз ин бузургвор, ба иқтисои даъвати эшон ба сӯй Исломи холис ва комил ва заминасозии амалишон барои зуҳури Маҳдӣ алайҳи салом ки воқеъиятӣ машҳуд аст, бар ҳар мусалмоне воҷиб аст ва бо ин васф, таъкид бар рӯй ҷанбаҳои ботинӣ ва ғавқулодаи шахсияти эшон, агарчи қобили исбот аз тариқи маърифати ақлӣ ва шаръӣ бошад, зарурате надорад ва мояи ихтилофи мусалмонон мешавад.

Барои огоҳии бештар дар ин бора, ба нақд ва баррасихои 11 ва 73 ва пурсишҳо ва посухҳои 10, 16, 13, 30, 36, 49, 201 ва 318 муроҷиъа кунед.

